

רבי זכאי הקפיד מאד לקדוש בכל שבת על יין, פעם לא היו לו מעות לקנות יין לקדוש והצטער על כך מאד. אמו הזקנה שגרה בביתו ראתה את הענין בצער רב, מה עשתה? היתה לה מטפחת נוי מיחדת לראשה, הלכה ומכרה אותה, וקנתה יין לקדוש. בליל שבת קודש ראה רבי זכאי שאמו לובשת מטפחת פשוטה מאד ולא את המטפחת המיוחדת לשבת. אבל לתמהונו ראה עליה שהיא שמחה. כשהביט על השלחן הערוך וראה את היין, הבין מה עשתה אמו וברך אותה.

בשנה שלאחר מכן התעשר רבי זכאי וקנה לאמו מטפחת יקרה משבצת יהלומים זהב ובמרגליות.

אמרו רבותינו, כשנפטרה אותה אמה, השאירה לבנה 300 חביות יין! וכשנפטר רבי זכאי עצמו, השאיר לבניו 3,000 חביות יין! בזכות זהירותו במצות קדוש של שבת.